

Rapport vedr. uanmeldt tilsyn 2013

Institution/opholdssted (navn/adresse)	Josephine Schneiders Hus, Rostrupvej 3, 2000 Frederiksberg
Uanmeldt tilsynsbesøg aflagt (dato/tidspunkt)	Den 18.3. 2013 kl. 6.45. Vi kontaktede institutionen ½ time før og meldte vores ankomst.
Hvem har aflagt tilsynsbesøg (konsulenternes navne)	CAFA v. konsulenterne Lisbeth Due og Tina Bjørn Olsen
Hvem modtog os/talte vi med (navn på leder/pædagog)	Vi blev modtaget af en pædagog.
Brugere og personale til stede under tilsynet (ca. antal)	Der var 2 pædagoger til stede, da vi kom kl. 6.45. Kl. 7.45 mødte køkkenmedarbejderen ind, og kl. 8.30 mødte endnu en pædagog ind. Vi fik oplyst, at der er i alt 11 børn og unge indskrevet. Der er en ledig plads. Vi mødte de 10 børn og unge af de mulige 11. Den sidste unge blev vækket kort tid, før vi gik, og derfor hilste vi ikke direkte på ham.
Beskrivelse af, hvordan konsulenterne blev modtaget på institutionen/ opholdsstedet (af personale/brugere)	Vi blev budt velkommen af en pædagog, som viste os ind i opholdstuen, hvor der var ved at blive gjort klar til morgenmad. Vi planlagde hurtigt, hvordan vores tilsynsbesøg kunne være. Vi ville deltage i morgenmaden og derfra koble os på de børn og unge, som kunne have lyst til at vise os deres værelser. Når børnene og de unge var taget af sted omkring kl. 8, ville vi kunne få en rundvisning.
Beskrivelse af situationen under besøget (eks. igangværen-	Da vi kom kl. 6.45 drejede situationen under besøget sig om, at få vækket børnene og de

de aktiviteter og, hvordan konsulenterne indgik)

unge, få spist morgenmad samt komme af sted til skole mv.

Den ene pædagog blev hele tiden omkring morgenbordet for at skabe mest mulig ro omkring morgenmaden, mens den anden pædagog gik rundt og vækkede børnene og de unge. Der var en plan for, hvornår hvem skulle vækkes, og denne blev fulgt.

Børnene og de unge kom stille og roligt ned og spiste morgenmad, som de nu vågnede og stod op. Først kom en pige ned. Hun var forberedt på, at vi var til stede. Hun fortalte glad om institutionen og forklarede os lidt om, hvordan det hele foregik om morgenen. Hun fortalte, at man selv kunne bestemme, om man ville vækkes af en voksen eller af sit vækkeur. Hun valgte lidt forskelligt alt efter, om hun skulle i bad eller ej.

Pigen gik igen, og lidt efter kom hun ned sammen med en anden pige. Et par minutter efter kom endnu en pige, og minut efter kom en fjerde pige. Alle var klar over, hvem vi var.

Der var helt roligt omkring morgenmaden, hvor der var flere forskellige morgenmadsprodukter at vælge imellem, havregrød og brød fra bageren, som den indmødte pædagog havde medbragt.

Én af pigerne kunne ikke lide, at osten stod for tæt på, og pædagogen flyttede den hensynsfyldt.. En anden ville gerne have skænket te, da hun var lidt træt, og det fik hun. Pigerne snakkede hyggeligt sammen om forskellige episoder. Der var bl.a. én, som havde drømt noget, hun fortalte om. Der blev talt om ting, som de havde oplevet i weekenden på samvær, om x-faktor mv. Alt foregik i en rolig og afslappet atmosfære, og der var hele tiden én af pædagogerne, som var til stede og nærværende i forhold til børnene og de unge. Der var både plads til generelt snak og mere individuel snak. Der var også plads til lidt kærligt drilleri mellem pædagogen og enkelte af pigerne.

På et tidspunkt kom en dreng til morgenbordet.

Han sad meget stille og blandede sig ikke i pigernes snak, men han så ud til at hygge sig med at spise sin morgenmad.

De smurte madpakker fra aftenen blev sat frem, så børnene og de unge selv kunne tage deres madpakke. Det så ud til at være nogle store sunde madpakker med frugt og grønt. Vi kunne se, at der var taget individuelle hensyn i forhold til madpakkerne, da de var forskellige. Pædagogen forklarede, at om søndagen var det pædagogernes arbejde at smøre madpakker til dagen efter, men ellers stod køkkenmedarbejderen.

Pigerne skulle til at bryde op, og tre af dem havde nogle særlige ritualer om morgen, men de ønskede ikke, at vi var en del af det, hvilket vi respekterede. Desuden måtte vi ikke se deres værelser. Senere, da vi blev vist rundt, havde de dog ladet dørene til deres værelser stå åbne.

Vi gik op i ungeafdelingen med en ung pige, som viste os sit værelse. Hun var stor fan af en sanger, som hendes værelse bar præg af. Hun fortalte, at hun en gang havde været til koncert med ham med en pædagog fra institutionen, og her havde hun fået autograf. Det havde tydeligvis været en stor oplevelse for hende. Ellers havde hun et større værelse, som bar præg af hendes individuelle interesser, og det var bestemt personligt indrettet. Hun forklarede, at man skal kunne klare forskellige ting selv, hvis man skal bo på ungeafdelingen, men man taler med de voksne om, hvornår man er klar til dette. Senere forklarede pædagogen os, at man selv skal være klar til at vaske sit tøj, kunne indgå i madlavningen om tirsdagen, tage ansvar for at gøre rent på dele af fælles arealet, stå op om morgenen og lignende ting for at flytte op i ungeafdelingen.

Vi gik ned til morgenbordet, hvor der nu var 4 drenge til stede. De havde en helt anden kultur end pigerne. De talte ikke sammen, men de sad og så lidt på deres mobiltelefoner. De var tydeligvis mere optaget af at vågne og få morgenmad end at småsludre med hinanden. Alders-

	<p>forskellen mellem drengene var også større end mellem pigerne. Stemningen omkring morgenmaden var også her rolig, hjemlig og afslappet.</p> <p>En af de mindre drenge ville gerne vise os sit værelse, og her viste han stolt os et sværd, som han selv havde lavet. Vi talte med ham om de billeder, som han havde på væggen af sin familie. Drengens værelse var ikke så stort, men han havde selv valgt at bo her,, fordi han godt kunne lide det sådan. Han havde valgt en køjeseng, og den nederste del var indrettet lidt huleagtig. Da vi spurgte ham, hvem der bestemmer, hvad man må have på værelset, så svarede han, at "det gør man selvfølgelig selv – bare tingene kan være dér". Værelset fremstod med et personligt præg med familiebilleder på væggen mv. Da vi og drengen kom tilbage til morgenbordet, gik en pædagog med ham op for at børste tænder.</p> <p>Vi bemærkede, at alle fik opmærksomhed og farvel, da de tog af sted til skole mv. Denne morgen blev nogle af drengene kørt i skole, og de gjorde sig klar. Det foregik alt sammen i en afslappet atmosfære uden stress og jag.</p> <p>Vi fik en snak med en anden dreng, der fortalte, at han ikke skulle have madpakke med. Han oplyste, at han hentede sin madpakke hos sin mormor på vejen til skole. Det var ikke nogen omvej for ham, og det fungerede godt. Senere forklarede en pædagog, at institutionen har valgt ikke at gøre dette arrangement til et problem. Det havde været et problem tidligere, men da børnene alligevel hentede frokost hos mormoderen, havde de nu valgt at anerkende dette, og det har gjort det lettere for alle.</p> <p>Vi fik efterfølgende en rundvisning, hvor vi fik uddybet forskellige ting undervejs og fik forklaringer på opdeling af huset, de forskellige rums funktion mv.</p>
<p>Beskrivelse af, hvordan de fysiske rammer så ud/oplevedes under besøget</p>	<p>Institutionen virkede umiddelbart rar, og der var både mulighed for at kunne trække sig fra fællesskabet og også rum og plads til, at der kunne</p>

laves aktiviteter for alle. Her var den relative nye tilbygning god til større fælles aktiviteter, og rummet var indrettet med nye og pæne ting. Der var adgang til computer, playstation og TV for alle.

Fællesrummene var indrettet med et hjemligt præg, og der var f.eks. bøger og spil til alle aldre, nem adgang til service mv.

Vi så 1 værelse på børneafdelingen og kunne kigge ind på yderligere 2 værelser på børneafdelingen, da børnene havde ladet dørene stå åbne.

Desuden så vi 1 værelse på ungeafdelingen og kunne kigge ind på yderligere to værelser, fordi dørene stod åben.

Alle værelser var forskellige, og der var tydeligvis plads til individuelt og personligt præg. Flere af teenagerværelserne så også en anelse rodet ud.

Badeværelser og gangarealer på både børneafdelingen og ungeafdelingen var nedslidte og trængte til reovering. Især badeværelserne fremtrådte ikke tidssvarende.

Der var på ingen måde beskidt eller hærgnet, men kun meget brugt.

Generelt fremstod ungeafdelingen mere nedslidt end børneafdelingen. På ungeafdelingen var der slidt køkkenbord, ældre linoleum på gulvene, vægge der trængte til ny maling, og tapet og murværk omkring vinduer, der skallede og så fugtigt ud.

En af de unge fortalte, at vandhanerne i køkkenet i ungeafdelingen ikke virkede optimalt, og det derfor kunne være svært at lave mad.

Vi blev også vist rundt i kælderen, hvor der var adgang til et bordfodbold, og der var også et lille cykelværksted og et pulterkammer med karnevalstøj. Hele kælderen fremstod også som reoveringstrængende.

Ligeledes fremstod børnenes og de unges garderobe i kælderen også utidssvarende. Adspurgt om rummenes funktionalitet gav pædagogen udtryk for, at garderoben var alt for lille.

<p>Stemning/atmosfære og kommunikation (konsulenternes vurdering)</p>	<p>Igennem hele vores besøg oplevede vi en rar, hjemlig, rolig og god omgangstone. Det virkede som om, alle var trygge ved hinanden, og der var gensidig tillid mellem pædagogerne og børnene og de unge.</p> <p>På trods af vores tidlige besøg virkede alle børnene og de unge i ro med, at vi var på besøg, og de var forberedte, da de kom ned og spiste morgenmad.</p> <p>Der var plads til individuel snak og fælles snak, men der var også plads til ikke at sige så meget, som drengene bestemt så ud til at foretrække. Der var også plads til lidt kærligt drilleri.</p> <p>Pædagogerne virkede til at have et godt overblik over morgenstunden, og det var med til at skabe en rolig og god morgen uden stress og jag. Det virkede til, at alle kom ud af døren på en god måde.</p>
<p>Information om evt. særlige henvendelser fra brugere</p>	<p>Der var ingen henvendelser.</p>
<p>Beskrivelse af afslutningen af besøget</p>	<p>Vi sluttede af på medarbejdernes kontor, hvor vi talte lidt mere om strukturen for de enkelte unge, anbringelsestid, visitation og forældresamarbejdet. Herefter tog vi initiativet til at sige farvel, og vi blev fulgt ud af en af pædagogerne.</p>
<p>Konsulenternes samlede vurdering</p>	<p>Det virkede rart at være på institutionen. Det virkede til, at de enkelte børn og unge følte sig set og anerkendt.</p> <p>Endvidere virkede det til, at der var plads til individuelle hensyn, og der var hele vejen igennem en rar og kærlig omgangstone mellem de enkelte børn og unge og pædagogerne.</p> <p>Blandt pigerne virkede der til at være en god kemi, og det virkede til at de hyggede sig med hinanden. De havde deres egne små ritualer, som var med til at gøre morgenen hyggelig for</p>

	<p>dem.</p> <p>De større drenge så mest ud til at have lyst til at være i fred om morgenen, og det var der også plads til.</p>
<p>Udkast til rapport sendt til udtalelse hos institutionen/opholdsstedet (dato)</p> <p>Udtalelse modtaget (dato)</p>	<p>Rapport sendt til udtalelse den 19.03 2013</p>
<p>Underskrifter og dato</p>	<p>Den Lisbeth Due og Tina Bjørn Olsen</p>